

GÓRNOŚLAZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLAZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.
P. K. O. Katowice 304540.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milime-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.
REDAKCJA i EKSPEDYCJA
znajduje się w Katowicach. ul. św. Stanisława 4.

Nr. 203

Katowice, piątek 4-go września 1931 r.

Rok 30

Gdzie leży właściwe zło?

Świat robotniczy przeżywa w obecnym okresie bardzo ciężkie chwile. Raz po raz spadają na niego bolesne ciosy w postaci ustawicznych zwolnień z pracy, przymusowych świątówek po parę dni w tygodniu, to znowu obniżek pborów zasadniczych czy też akordów. Wszelkie usiłowania ze strony związków zawodowych powstrzymania tej fali ograniczeń zarobków kończą się zwykle albo całkowitem niepowodzeniem albo też tak skromnymi wynikami, że nie zasługują nawet na nazwę sukcesu. Przedsiębiorcy, występujący do władz z propozycjami ograniczenia pracy lub zarobków robotniczych, tłumaczą się zmniejszeniem zbytu wytworów swych przedsiębiorstw, co w następstwie prowadzi do stosowania tych konieczności.

Nie jest bynajmniej naszym zamiarem zaprzeczać na tem miejscu słuszności powyższych twierdzeń, niemniej pragniemy zwrócić uwagę na inną jeszcze możliwość, dającą się uskuteczyć, bez uciekania się do tak znacznych uszczupień, godzących w byt szerokich rzesz pracujących. Sprawę tę dałoby się przeprowadzić na daleko węższym odcinku. Mianowicie chodzi tutaj o królewskie niemal uposażenia prezesów, dyrektorów i innych ulubieńców losu w naszych przedsiębiorstwach.

Wśród warstw robotniczych daje się odczuwać wielkie rozgoryczenie, że cały ciężar przesilenia w kopalniach, hutach i fabrykach spada wyłącznie na ich barki, podczas gdy kierownicy tych przedsiębiorstw w drobnej nawet mierze nie odczuwają panującego ciężkiego przesilenia. Nie okazują nawet dobrej woli samorzutnego opodatkowania się na cele bezrobocia, z którym do walki staje całe niemal społeczeństwo. Na dowód tego przytoczymy przykład: W jednym z przedsiębiorstw w Nowym Bytomiu urzędnicy dobrowolnie zgodzili się na opodatkowanie im pensyj w tym celu, by sumy uzyskane stąd obrócić na złagodzenie bezrobocia. Kiedy zaproponowano jednemu z dyrektorów, pobierającemu 15 tysięcy złotych miesięcznej pensji, aby przystąpił również do tej akcji, ten wspinałomyślnie ofiarował „aż” 10 złotych! Wypadek ów jest tak bardzo wymowny, że nie potrzeba dalszych słów.

Podobne zjawiska zresztą spotykamy i w całym szeregu innych przedsiębiorstw. W rezolucji, jaką złożyły związki zawodowe i b. m. ministrowi pracy i opieki społecznej, znajdujemy wypadki, gdzie niektórzy dyrektorowie pobierają 40.000 złotych miesięcznej pensji, nie licząc tantjem, które niejednokrotnie znacznie przekraczają podstawowe uposażenie. Ta sama rezolucja opisuje również gospodarke niektórych hut na Śląsku. I tak: jedna z nich w 1925 r. liczyła załogi 5 tysięcy robotników i zatrudniała dwóch dyrektorów, obecnie huta ta liczy przeszło 4000 robotników a posiada

Sejm zbierze się dopiero za miesiąc.

Warszawa. Po onegdajszym ożywionym nieco dniu w Sejmie, panował tu wczoraj znowu zupełny spokój. Większość posłów i senatorów rozjechała się. Pogłoski co do sesji są dwojakiego rodzaju: prawdopodobniejsza jest ta, że około 1 października (prawdopodobnie tuż po pierwszym październiku) zwołana zostanie już nie sesja nadzwyczajna, lecz zwyczajna budżetowa, której ter-

min byłby w takim razie o miesiąc przyspieszony. Na zwyczajną sesję wniesione byłyby wszystkie projekty ustaw, konieczne w związku z akcją walki z bezrobociem, jak również przedłożone byłyby wszelkie sprawy podatkowe. Pogłoski o sesji nadzwyczajnej, która odbyłaby się jeszcze we wrześniu, nie należy w obecnej chwili uważać za realne.

Czyżby Litwinom otworzy się oczy?

Kowno. PAT. Kowieńskie „Echo” stwierdza, że w opozycyjnej prasie litewskiej ostatnimi czasy coraz częściej ukazują się artykuły, skierowane przeciwko Niemcom. Artykuły te — zdaniem pisma — wyrażają opinię znacznej części społeczeństwa litewskiego, zdecydowanie przeciwnego orientacji berlińskiej. „Echo” powołuje się na artykuł „Ritas” p. t. „Niemieckie eksperymenty”, w którym organ chrześcijańsko - demokratyczny dowodzi, że finansowy kry-

zys Niemiec w znacznej mierze oparty jest na mistyfikacji, że mimo nędzy w kraju, o której piszą niemieccy politycy, Niemcy znajdują setki milionów na pancerniki. Następnie „Echo” powołuje się na artykuł „Lietuvos Zinios”, który w sposób ironiczny traktuje niemiecką skargę o rzekomo przygotowanym przez Litwę puczu w Klaipėdie. Artykuł ten m. in. stwierdza, że Niemcy korzystają z każdej okazji, aby poruszyć zagadnienie Klaipėdy.

W Niemczech niema ani dnia spokoju.

Trup policjanta na ulicy.

Berlin. (PAT.) Ubiegłej nocy patrol policyjny znalazł w centrum miasta w stanie bezprzytomnym ubranego po cywilnemu posterunkowego niemieckiej policji ciężko poranionego. W południe wydany został komunikat prezydium policji o urządzeniu obławy policyjnej na lokale partii hitlerowskiej oraz kontynuowaniu rewizyj w licznych mieszkaniach prywatnych członków partii komunistycznej. W czasie przeszukiwania znaleziono 9 karabinów piechoty, 2 strzelby i znaczny zapas zabronionych broszur propagandowych. Aresztowano 2 osoby.

Walka tłumu z policją.

Berlin. (PAT.) Podczas konwojowania do więzienia w Zgorzelicach grupy skazanych ostatnio przez sąd komunistów, utworzył się wielki tłum, który otoczył konwój i manifestował na rzecz

aresztowanych. Przed gmachem więzienia tłum zajął groźną postawę a jeden ze skazanych zaatakował czynnie policjantów. Policja przystąpiła natychmiast do rozproszenia tłumu przy użyciu pałek gumowych, przyczem wywiązała się walka między demonstrantami a policją. Jeden z komisarzy policji został dotkliwie raniony w twarz. Aresztowano 3 osoby.

Skradziono trzy centnary materiału wybuchowego.

Berlin. (PAT.) W prochowni miejskiej pod Kamienicą w Saksonii skradziono trzy centnary materiału wybuchowego oraz 250 naboju pyrotechnicznych. Kradzieży dokonano po wybiciu w murze prochowni znacznego otworu. Policja i żandarmerja przystąpiły do poszukiwania sprawców kradzieży. Wszelkie dochodzenia dotychczas nie dały wyniku.

aż 11 (!) dyrektorów. Inna zaś huta w miesiącu lutym wypłaciła załozde, składającej się z 1600 robotników 280.000 złotych, urzędnikom 80 tysięcy, a sam dyrektor pobrał pensję 118 tysięcy!

Przytoczone tu suche cyfry najlepiej świadczą, gdzie leży przyczyna zła i wskazują zarazem, komu w pierwszym rzędzie należy obcinać pensje. Biorąc całą sprawę na trzeźwy rozum, nie można wprost pojąć, co wstrzymuje tych ludzi od śpieszenia z pomocą materialną najbardziej dotkniętym ciężką sytuacją gospodarczą. Wszelkie apele i prośby komitetów i organizacji społecznych skierowane pod ich adresem nie znalazły dotychczas większego skutku.

Czyżby istotnie ludzie ci, siedząc formalnie na stosach złota, nie widzieli i nie czuli nędzy tych tysięcy, którzy nie znajdują pracy?

Czas, w jakim żyjemy, jest wyjątkowy i jeśli nie mogą tego zrozumieć w odniesieniu do swych własnych osób ludzie, pobierający pensje w dziesiątkach, a może i setkach tysięcy, to należy znaleźć środki wyjątkowe, zmuszające do zredukowania prowokujących wprost w obecnej chwili uposażeń przemysłowców choćby o 50—80 procent. Kwoty stąd uzyskane przyczynią się w większym stopniu, niż przedsięwzięte obniżki płac robotniczych, do złagodzenia przesilenia w naszych warsztatach pracy.

Radzą, jak wybrnąć z „anschlusowego” ambarasu.

Genewa. Pat. Przedstawiciele państw zainteresowanych w zagadnieniu „anschlusu”, obradowali w ciągu wczorajszego rana nad wynalezieniem formuły, którą Niemcy i Austria zrzekliby się publicznie unji celnej.

Austria spłaca długi Anglii.

Genewa. PAT. Genewski korespondent Reutersa otrzymał wiadomość, iż rząd austriacki wpłacił w dniu wczorajszym do Banku Angielskiego sumę 1 miliona funtów szterlingów na poczet 4½ milj. awansowanych przez Bank. Równocześnie ustalone zostało, iż reszta zostanie uiszczona w kilku ratach.

Premier Laval pojedzie do Berlina.

Genewa. Kierownik delegacji francuskiej i ambasador francuski w Berlinie, Francois Poncet, przeprowadził ostatnio rozmowy z min. spraw zagranicznych Rzeszy dr. Curtiusem w sprawie wizyty premiera Laval'a i min. Brianda w Berlinie. W rezultacie tych rozmów Francois Poncet zawiadomił dziś ministra Curtiusa imieniem rządu francuskiego, iż obaj ministrowie francuscy przybędą do Berlina w dniach 26, względnie 27 b. m.

Faszyści z Katowic w Rzymie.

Rzym. (PAT.) Na zjazd faszystowskich organizacji młodzieży włoskiej zagranicą, który zgromadził w Rzymie w obozie imienia Mussoliniego około 5000 chłopców, przybyło m. in. 14 chłopców z kół faszystowskiego w Katowicach. Są to przeważnie synowie Włochów, ożenionych z polkami, mówiący doskonale po polsku. Manifestowali oni wobec przedstawicieli prasy polskiej szczerą sympatię dla Rzeczypospolitej.

Komunista burmistrzem miasta — w Niemczech.

Hamburg. PAT. W miejscowości Boizenburg nad Elbą wybrano w niedziele ubiegłą burmistrzem komunista adwokata dr. Alexandra. Kandydat ten otrzymał o 127 głosów więcej, niż jego przeciwnik nacjonalista Zeitler. Rząd meklemburski nie może przeszkodzić objęciu urzędowania przez komunistycznego burmistrza, gdyż nie przysługują mu te prawa, jakimi rozporządza np. rząd pruski.

Skład dynamitu wyleciał w powietrze.

Saloniki. PAT. W Cavalla wyleciał w powietrze skład dynamitu, należący do towarzystwa budowy portu. Wybuch spowodowany był przez upuszczenie skrzyni z nabojami przez jednego z robotników. Robotnik ten został rozerwany na kawałki. Pozatem rannych jest 7 osób. Straty są znaczne.

Blisko 3 miliony bezrobotnych w Anglii.

Londyn. PAT. W dniu 24 sierpnia liczba bezrobotnych na terenie Anglii wynosiła 2.733.782 osoby, czyli o 14.406 więcej, niż w tygodniu poprzednim, a o 694.080 więcej, niż w tym samym okresie roku ubiegłego.

Z życia harcerzy.

Katowicach przy ul. Plebiscytowej 21 i skradli z magazynu na szkodę firmy Tomasa w Warszawie 2 skrzynie margaryny, wartości 102 zł. Ostrzeżenie przed nabyciem skradzionej margaryny.

Użycie broni przez policjanta.

Brzezinka w Katowickiem. Dnia 2 bm. o godz. 1 w nocy w czasie zabawy na sali Badury powstała kłótnia pomiędzy uczestnikami, mianowicie: Matlanowskim i Wojką z Brzezinki. Właściciel lokalu wezwał awanturników do opuszczenia lokalu, gdy ci na wezwanie jego nie reagowali, zawezwał pomocy policyjnej. Funkcjonariusze policji, zjawiszyszy się na miejscu, zamierzali awanturników usunąć z sali. Jednakże awanturnicy rzucili się na funkcjonariuszy, przy czym Matlanowski uderzył jednego z nich w twarz. W obronie własnej, celem odparcia zamachu, użycie broni siecznej i ranił napastnika lekko w rękę. Po wypadku awanturnicy zbiegli.

Najechnanie samochodem.

Szopienice w Katowickiem. Dnia 1 bm. o godz. 7,15 na narożniku ulic 3-go Maja i Sienkiewicza w Szopienicach najechna została przez traktor z dwoma przyczepkami Śl. 12622, prowadzony przez szofera Alfreda Mana z Janowa 26-letnia Zofia Nawrotowa z Szopienic, która w czasie przejeżdżania traktora usiłowała przejść przez jezdnię wraz z 4-miesięcznym dzieckiem. Wskutek najechnania dziecko poniosło śmierć na miejscu a Nawrotowa doznała zgniecenia klatki piersiowej i złamania prawej ręki. Ciężko okaleczoną odstawiono pogotwieniem do szpitala gminnego w Roździeńcu a zwłoki dziecka odstawiono do domu. — Dochodzenia celem ustalenia, kto ponosi winę w wypadku, w toku.

Bójka.

Bytków w Katowickiem. Wieczorem dnia 1 września powstała na ul. Wiekowej w Bytkowie sprzeczka pomiędzy ławnikiem gminnym Tomaszem Kłódkiem z Bytkowa a bezrobotnymi Józefem Nawrotem, Pawłem Zacierą oraz Antonim Chudym — wszyscy z Bytkowa. W czasie sprzeczki sprowokowany przez bezrobotnych, na tle podziału wsparcia dla bezrobotnych, rzucił się Nawrot na Kłódkę, który, chcąc usunąć napastnika, wbił mu nóż w podbrzusze, raniąc go poważnie. Okaleczonego Nawrota odstawiono do szpitala w Chorzowie. Dalsze dochodzenia w toku.

Znalezienie szkieletu.

Halemba w Katowickiem. Dnia 1 bm. Kupka Karol z Halemby, ul. Ligonja 136 w czasie wydobywania piasku z pola, wykopał na głębokości około 1 metr. szkielet ludzki zupełnie spróchniały. — Części szkieletu złożono w miejscowej kostnicy. Dalsze dochodzenia w toku.

Nowy podział kontroli nad bezrobotnymi.

Mysłowice w Katowickiem. Z początkiem tego miesiąca kontrola nad bezrobotnymi, otrzymującymi zasiłki, odbywać się będzie w środy i piątki z wyjątkiem świąt. Kontrola ta odbywać się będzie w pokoju 7 magistratu w następującym porządku: od godz. 9,30 do 10 litery A, E, 10—10,30 litery F, J, 10,30 do 11 litery K, M, od 11 do 11,30 litery N do R, od 11,30 do 12 litery S do Z. Wypłata zasiłków odbywa się jak dotychczas w poniedziałki.

Śmiertelny wypadek na kopalni.

Mysłowice. Dnia 1 bm. przy wyjeździe na szybie „Gustaw“, należącym do kopalni „Mysłowice“ zabity został górnik Ludwik Haluch.

Z Król. Huty

Przedłużenie kart cyrkulacyjnych.

Król. Huta. Od dnia 1 do 5 września przyjmują karty od numerów 10.000 do 14.000 do przedłużenia. Od dnia 23 do 26 września nastąpi wydawanie tych kart.

Pomagacie bezrobotnym.

Król. Huta. We wtorek obradował wydział wykonawczy Komitetu bezrobotnych pod przewodnictwem p. prezydenta m. Król. Huty — Spaltensteina. Po sprawozdaniu z dotychczasowej pracy, z którego wynikało, że intensywne prace komitetu wydała już błogie owoce dla rodzin bezrobotnych, postanowiono w dal-

Obóz I męskiej drużyny harc. z Krzyżkowic w Gorzycach nad Odrą.

I męska druž. har. im. H. Sienkiewicza w Krzyżkowicach od dnia 14—18 bm. urządzała obóz pod namiotami w Gorzycach w miejscu bardzo malowniczym i przede wszystkim zdrowotnym, położonym na prawym brzegu Odry. Sam obóz był oddalony od rzeki o jakie 3 km. w pobliżu uzdrowiska miasta Katowic im. Prezydenta Ignacego Mościckiego. W obozie tym brało udział 13 druhów, którzy jeszcze przeważnie uczęszczają do szkoły. Nastrój obozowy był bardzo miły. Wszyscy druhowie starannie wykonywali wszystkie zlecenia komendanta obozu, byłego drużynowego Halaczka Leopolda. Goście bardzo często odwiedzając obóz byli zainteresowani urządzeniami namiotów jak również i kuchni. Szczególnie zainteresowaniem wzbudzały ogniska, które były w tych okolicach pierwszym tego rodzaju pokazem harcerskim. Obóz tak żył się z miejscową ludnością, że żał było opuszczać, lecz harcerze zawsze posłuszni swemu komendantowi wrócili w oznaczonym terminie z powrotem. Koszta obozu pokrywali sami uczestnicy a częściowo Koło Przyjaciół Harcerzy, za co drużyna składa serdeczne podziękowanie. Również dzie-

Zmiana rejonów szkół powszechnych.

Król. Huta. W związku z mającym nastąpić otwarciem nowo wybudowanej szkoły XIV. przy ul. 33-go maja następuje z dniem 1 września 1931 r. zmiana rejonów polskich szkół powszechnych w Królewskiej Hucie a mianowicie:

Rejon szkoły VII. obejmować będzie ulice: Bytomską od 30 do 58 i od 37 do 69, Mickiewicza od 17 do 43 i od 30 do 66, Stabika, Juljusza Ligonja bez nr. 11, 12 i 13, Słowackiego, Ogrodowa od 1 do 37 (tylko nieparzyste), Naróżna od 16 do 25 w górę, Łukaszczyka od 17 i 18 w górę, Pudlerska nieparzyste liczby.

Rejon szkoły VIII. męskiej i IX. żeńskiej obejmować będzie ulice: Ks. Bończyka, Bytomską od 60 i 71 w górę, Ks. Ficka, Grunwaldzką, Krótką, Krzyżową, Łagiewnicką, Juljusza Ligonja tylko nr. 11, 12 i 13, Marjańska, Mickiewicza od nr. 45 i 63 w górę, Niedurnego, Ogrodową od 39 w górę (tylko nieparzyste), Pawła, Polną, Pudlerską wszystkie parzyste, św. Józefa, Janasa, Jana.

Rejon szkoły XIV. obejmować będzie ulice: 3-go maja od 1 do 49 i od 2 do 28, Florjańska, Wąską, Bytomską od 1 do 35

kują harcerze opiekunowi futebalowej drużyny p. Bartosiowi Alojzemu, który najwięcej starań dołożył przy zorganizowaniu obozu, oraz p. dr. Przybyłe i kierownicze zakładu, którzy byli bardzo przychylni, tak dla obozu, jak i dla harcerstwa.

Obóz letni V. drużyny harcerskiej z Król. Huty.

Król. Huta. V. męska drużyna harc. im. Juljusza Ligonja tegoroczny swój obóz pod namiotami urządziła w Klucznikowicach pod Oświęcimm. Obóz trwał trzy tygodnie. Komenda obozu z druhem Janem Czechem trzymała cały obóz w niezwyklej karności. Oprócz prac z techniki harcerskiej, które na każdym obozie są wykonywane, harcerze także w wielkiej mierze oddali swe usługi ludności okolicznej. Odznaczyli się mianowicie przy pożarze, powstałym w nocy we wsi, za co zasłużyli sobie na wdzięczność ze strony całej ludności. — Mieli również do przebycia silny wicher, który podnosił do góry i wywracał namioty. W czasie trwania obozu cała komenda udała się na wycieczkę do Szarego przez Żywiec i Milówkę. Obozem opiekował się przez cały czas p. Łęgosz, opiekun drużyny. Obóz w wielkiej mierze przyczynił się do utrwalenia w harcerzach idei Z. H. P.

i od 2 do 28, Chorzowską, Kalidego, Krakusa, Mickiewicza od 1 do 15 i od 2 do 28, Ks. Łukaszczyka od 1 do 15 i od 2 do 16, Naróżną od 1 do 23 i od 2 do 14, Kościelną, Barską, św. Piotra, plac Mickiewicza.

Rejon szkoły XV. obejmować będzie resztę ulic północnej części miasta.

Rejon szkoły XIII. pozostaje niezmienny.

Dzieci rejonu szkoły XIV. uczęszczają będą narazie aż do otwarcia teje do szkoły XV-tej.

Wobec podzielenia szkół V. i X. na męską i żeńską będą dziewczęta tak z rejonu szkoły V. jak i X, uczęszczać do budynku szkoły V. zaś chłopcy z obu tych rejonów do budynku szkoły X. Szkoły V. i X. pozostają więc szkołami męskimi, a mieścić się będą w budynku szkoły X-tej. Dziewczęta szkoły V. należeć będą do szkoły XVII., zaś dziewczęta szkoły X. należeć będą do szkoły XVIII. Obie te szkoły mieścić się będą w budynku dotychczasowej szkoły V. przy ulicy Dąbrowskiego 7.

Rozdział bonów pomiędzy bezrobotnych.

Król. Huta. Dotychczas komitet niesienia pomocy bezrobotnym rozdał — 6.480 bonów w kwocie 29.979 złotych. Bony te służą do zakupu środków żywnościowych w oznaczonych sklepach.

Kradzież wexsli.

Król. Huta. Firma Fuhrmann i Turner z ulicy Gimnazjalnej podała na policji jej współpracownika Pinkusa Kwiasa z Zawiercia, który zbiegł z wexslami opiekującymi na sumę 4.500 złotych w nieznanym kierunku.

Przyłapanie złodzieja.

Królewska Huta. W godzinach rannych zauważył pew. przechodzień podejrzanego człowieka w sklepie Króliczka przy ul. Wolności. Gdy zawiadomiona policja zbliżała się do sklepu, złodziej zaczął uciekać. Przechodniom jednak udało się go schwycić i oddać w ręce policji.

Z Świętochłowickiego

Falshywe dwuzłotówki.

Świętochłowice. W Świętochłowicach i okolicy znalazły się w obiegu falshywe monety dwuzłotowe. Falshyfakaty są wadliwie tłoczone, mają brudno-szare lub czarne odcienie, mają zaokrąglone brzegi i przy uderzeniu brzęczą głucho. Wybite są w latach 1924 i 1925. Uwaga przed falshywe monetaami!

Wypadek rowerzysty.

Świętochłowice. Dnia 31 ub. m. o godzinie 20 jadący ul. Wirecką w Zgodzie

w kierunku Świętochłowic strzelec Edwin Szary z 73 p. p. w Katowicach spadł z roweru i doznał poważnego okaleczenia ciała. Furmanką 73 p. p. odstawiono go do koszar.

Nieszczęśliwy wypadek.

Świętochłowice. 30 ub. m. na ul. Bytomskiej w Świętochłowicach upadł w stanie nietrzeźwym 26-letni robotnik Krypczyk Alojzy z Świętochłowic i uderzył głową o bruk tak, że doznał poważnego okaleczenia. Okaleczonemu pierwszej pomocy udzielił dr. Jarosz i polecił go przewieźć do szpitala powiatowego w Szarleju.

Pożar.

Studzionka w Świętochłowickiem. — Dnia 30 ub. m. wybuchł pożar w drewnianej stodole Lazara Jana, niszcząc ją doszczętnie wraz z tegorocznym zbiorem i maszynami rolniczymi i wyrządził szkodę na około 5000 zł. Budynek nie był od wypadku ubezpieczony. Przyczyny pożaru dotąd nie zdołano ustalić.

Pomoc bezrobotnym.

Brzozowice w Świętochłowickiem. Komitet lokalny niesienia pomocy bezrobotnych na swoim posiedzeniu z dnia 26 ub. m. zastanawiał się nad tem, jakby powiększył lokalny komitet. Po dłuższej dyskusji powzięto następującą decyzję: właściciele domów opodatkowano na 10 gr. od 100 wartości budynku miesięcznie. Przemysłowców postanowiono opodatkować na 10 gr. od 100 obrotu rocznego na miesiąc. Wysłano petycję do zakładów przemysłowych, celem opodatkowania się dobrowolnego robotników. W miesiącu październiku postanowiono urządzić festyn, z przedstawieniem teatralnym, oraz z tańcami na rzecz bezrobotnych. Zebraniu przewodniczył prezes lokalnego komitetu niesienia pomocy bezrobotnym naczelnik gminy p. Krupa.

Aresztowania.

Nowy Bytom w Świętochłowickiem. W związku z zajściami w hucie Pokoju przeprowadziła policja śledztwo, skutkiem którego zaarrestowano 75 os. osadzonych o podżeganie robotników i udział w zajściami.

Z Rybnickiego

Na rzecz bezrobotnych.

Rybnik. Tow. śpiewu „Przedświt“ urządziła w niedzielę 6 bm. popołudniu o godz. 2,30 w ogrodzie restauracji „Polonia“ zabawę ludową. Podczas zabawy będzie koncertowała orkiestra Zakładu umysłowo-chorych. Dalej będą występy chórów śpiewackich i korowody oraz tańce wykonane przez dzieci. Dochód przeznaczony jest na pomoc dla bezrobotnych, dlatego poleca się gorąco udział w tej zabawie.

Misje.

Chwałowice w Rybnickiem. W czasie od 6 do 13 bm. odbędą się w tutejszym kościele Misje św., kierowane przez OO. Redemptorystów z Krakowa. Początek Misji w sobotę 6 bm. wieczorem o godzinie 6. Ks. proboszcz uprasza parafjan o jak najliczniejszy udział w Misjach. OO. Redemptoryści znani ze swych budujących nauk, już przed 8 laty kierowali Misjami w Rybniku.

Z Tarnogórskiego

Nowy gmach miejscowej kasy chorych.

Tarnowskie Góry. Miejskowa kasa chorych przystąpiła w roku zeszłym do wybudowania nowego gmachu przy ul. Dworcowej. Gmach administracyjny został w zeszłym roku ukończony w stanie surowym. Obecnie praca idzie w kierunku urządzeń wewnętrznych, które mają być wykonane kosztem 400.000 zł.

Z Bielskiego

Kradzież mieszkaniowa.

Bielsko. W nocy na 29 sierpnia br. weszli nieznanymi sprawcy przez otwarte okienko w dachu a następnie przez usterp do wnętrza willi Heleny Heilpern w Olszówce Dolnej i skradli 2 płaszcze damskie, żakiet damski, 3 parasole damskie, jeden męski i jeden dziecięcy, biały obrus, 8 serwetek i różne inne drobiazgi, łącznej wartości 1000 złotych. — Złodzieje uciekli w niewiadomym kierunku.

Czerwiec to miesiąc katastrof.

Towarzystwo Geograficzne w Genewie prowadzi od wielu lat statystykę katastrof światowych. Członkom pracującym w tym dziale nasunęło się niedawno dziwaczne spostrzeżenie. Początkowo potraktowano je z niedowierzaniem lekceważeniem, ale gdy zaczęto badać jego podstawy, okazało się, że warto jednak zastanowić się nad nim.

Geografowie szwajcarscy stwierdzili mianowicie, że największa ilość katastrof wypada na lipiec — najmniejsza ilość na luty. Fakty statystyczne odnoszą się do takich katastrof, jak trzęsienia ziemi, cyklony, powodzie, klęski nieurodzaju, wybuchy wulkanów, pożary, plagi insektów. Od roku 1924 wypada — na podstawie prowa-

dzzonej statystyki — przeciętnie w lutym, 19 katastrof tego typu, na lipiec 35. Wogóle i przeciętnie wypada na miesiące letnie 33 katastrof podczas gdy na miesiące zimowe 23.

Inna rzecz, że statystyka ta nie ma, zdaje się, większej wartości, chociaż pracują nad nią ludzie poważni. Dla-

czego? bo przecież na całej kuli ziemskiej niema jednego kalendarium w roku, gdy u nas jest zima, gdzie indziej jest lato i naodwrot. Jakże więc można mówić o pewnej określonej porze jako o „zimie“, mając na myśli całą kulę ziemską.

A poza tem, niewiadomo, jakie jest

kryterjum owych uczonych w ocenie pojęcia „katastrofy“. Jeżeli np. opierają się geografowie szwajcarscy na relacjach dziennikarskich tylko, to wogóle nie można brać zbyt na serio ich statystyki, bo wiadomo, że naród dziennikarski lubi trochę wyolbrzymić rzeczy i wypadki szczególnie w lecie, gdy brak sensacji...

Więc, notujemy tylko narazie sam fakt istnienia takiej statystyki...

„Dobrodziejstwa“ prohibicji w Ameryce.

Trudno mówić o czemś, czego niema, a co jednocześnie jest. Tak właśnie ma się sprawa z prohibicją amerykańską. Oficjalnie istnieje w Stanach Zjednoczonych prohibicją, (zakaz sprzedaży alkoholu), chociaż ogół mieszkańców tego kraju własnym tajemnym przemysłem zdobywa sobie bez wielkich zachodów upragniony alkohol i systematycznie upija się nim.

Istotnie, mówiąc o prohibicji należy

starannie odróżniać znaczenie ustawy prohibicyjnej od właściwej abstynencji ludności. Ustawa istnieje, ciąży nad państwem i nad krajem, natomiast abstynencji napewno nikt nie spotka wśród ogółu mieszkańców U. S. A.

Ustawa prohibicyjna wogóle minęła się ze swem przeznaczeniem. Miała ona za zadanie „umoralnić“ Amerykę, jednakże przyczyniła się do przekupstwa, do oszustwa społecznego, do

przemytństwa, do lekceważenia wreszcie postanowień państwowych. Ustawa, której się nie przestrzega, jest demoralizowaniem społeczeństwa i ośmieszeniem państwa. Nadzieje „uzdrowotnienia“ Ameryki również zupełnie zawiodły. Ludzie pija, jak pili przed 1920 rokiem, z tą jednak różnicą że z każdym rokiem trwania ustawy prohibicyjnej mnożą się zatrważające wypadki zatrucia alkoholem „własnego wyrobu“, trucizną sprzedawaną przez tysiącznych spekulantów, jako „europejskie, oryginalne“ wódki i wina.

Jeszcze w 1919 roku spożycie alkoholu dawało państwu 470 mili. dolarów dochodu, natomiast w 1926 roku generał Andrews i dr. Dorand stwierdzili w komisji budżetowej Senatu, że Rząd Związkowy, łącznie z samorządami poszczególnych stanów wydał 300 milionów dolarów rocznie na akcję przestrzegania ustawy prohibicyjnej. Kosztowna ustawa trwa jednak nadal, a koszty jej podtrzymania wzrastały z każdym rokiem.

Pomyślna koniunktura gospodarcza w latach 1925—1929 stała się też przyczyną utrzymania przy życiu ustawy prohibicyjnej. Dopiero obecny kryzys ekonomiczny ukazał we właściwych barwach „dobrodziejstwa“, jakie spłynęły na Amerykę dzięki ustawie. Pomyślna koniunktura powojenna minęła, pozostałe jednak wielomilionowe straty skarbowe, ruina rolnictwa, kryzys w przemyśle.

Zapewne Stany Zjednoczone już nie długo bawić się będą tym kosztownym eksperymentem i zrezygnują z „dobrodziejstw“ jej skutków na gruncie moralno - społecznym i gospodarczym.

Instalacja głośników na pancernikach.

Na każdym ze zbudowanych niedawno pancernikach angielskich zainstalowano po 40 głośników.

Urządzenie radiotelefoniczne podaje przez głośniki komendę dowódcy pancernika do wszystkich strategicznych punktów olbrzymiego okrętu wojennego.

Słowa komendy, słyszane być mogą przez wszystkich ludzi załogi.

Poza ćwiczeniami, instalacja radiotelefoniczna przekazuje przez głośniki muzykę orkiestry okrętowej.

Przed zainstalowaniem głośników próbowano w sposób bardzo dokładny działanie całej instalacji. Próby te odbywały się w ten sposób, że kilku marynarzy waliło młotami o płyty żelazne, do których przytwierdzić miano głośniki. Instalacje musiały wytrzymać tę ciężką próbę, gdyż amplifikacja działała bez zarzutu podczas piekielnego huk i wstrząsu.

Siedem lat bez deszczu.

Okolice miasta Lorca, w Hiszpanii południowej, nie widziały deszczu już od lat siedmiu. Wszystkie strumienie i kanały w tej okolicy wyschły zupełnie, a pola zjałowiały. Od trzech lat pola te nie dają już żadnych zbiorów, wobec czego 25.000 rodzin włościańskich znajduje się w najwyższej nędzy. Mieszkańcy miasta Lorca i okolic, dotkniętych tą klęską suszy, zwrócili się do rządu z wezwaniem o pomoc.

Łódź podwodna pod pokrywą lodową.

Załoga łodzi podwodnej „Nautilus“, w środku (X) przywódca wyprawy do bieguna północnego. Ze stołecznego miasta Norwegii, Oslo donoszą, że od dwóch dni brak wiadomości o losach „Nautiliusa“. Przypuszczają, że łódź podwodna odbywa obecnie podróż pod pokrywą lodową, gdyż wszelkie wysiłki nawiązania z nią kontaktu drogą radiową pozostały bez skutku.

Zbankrutowany pieściarz.

Według doniesień z Chicago, Jack Dempsey, przed kilku laty pieściarz amerykański wszechświatowej sławy, zamierza podobno, po należytem wygimnastykowaniu i odzyskaniu formy, wdziać z powrotem rękawice pieściarskie i stanąć do zawodu. Przyczyna zamierzonego powrotu na arenę jest bardzo prosta: stracił na nieszcześliwych spekulacjach całą fortunę, zarobioną pięścią, więc pragnie się odbić. Majątek jego był bardzo znaczny; o ile można to obliczyć, dochodził, przed kilku jeszcze laty — według jednych, tylko do 6 milionów marek, według innych, aż do 12 milionów. Zrujnował się na spekulacjach tak dokładnie, że ma podobno znaczne długi. Sam krach na giełdzie nowojorskiej uszkodził go miał na 3 do 4 milionów. Dawny rekordzista liczy też na to, że samo nazwisko jego, figurujące znów na afiszu, ściągnie tłumy ciekawych. Zgubiła go też manja kupowania wszystkiego, co mu się przez szybę wystawową podobało. Uwzględnia również przedmioty, które się podobały jego przyjaciółom. Ponadto i jego ex-żona, pani Estella Taylor, z którą się rozwiodł po roku nieszcześliwego pożycia, kosztować go miała kilka milionów.

Dempsey, zanim stał się sławnym i głośnym i zanim jego portrety figurowały na wszystkich ilustracjach świata, był rybakiem i miał kuźnię, nad brzegiem morza.

Węgry na rozstajnych drogach.

Wiadomo, że na mocy traktatu pokojowego Węgry są królestwem, a ponieważ króla do dziś nie posiadają, państwem rządzi admirał Horthy. Głównym pretendentem do tronu jest Otton Habsburg. Dotychczas Węgrzy szukali pomocy u państw, których rządy i politycy żądają rewizji traktatów pokojowych, a więc u Włochów i Niemców. Przekonali się jednak, że ta orientacja nie dopomóże im do rychłego odzyskania utraconych prowincji, tembardziej, gdy skarb państwa jest pusty. Węgrzy szukają więc porozumienia z Francją i otrzymali już wielką pożyczkę. Przed kilku dniami nastąpiła też zmiana rządu. Premierem został hr. Karolyi, zwolennik porozumienia z Francją.

U góry: gmach parlamentu w Budapeszcie.

U dołu: Tradycyjna procesja narodowa w uroczystość św. Stefana.

Regent węgierski admirał Horthy

Tajemnica największego dramatu morskiego.

W Nowym Jorku odsłonięto pomnik ku czci tych, którzy w roku 1912 znaleźli śmierć w katastrofie „Titanica“.

Jednocześnie prawie doniosły pisma, że przy brzegach Ameryki w kilku miejscach wyłowiono pasy ratunkowe i deski z nazwą tego okrętu, a sir Artur Rostron, naówczas kapitan „Carpathii“, która jedna jedyna pośpieszyła na ratunek olbrzymowi, opowiada dzieje tej tragicznej nocy od chwili, gdy oficer, siedzący przy aparacie Marconiego, usłyszał pełne grozy: „S. O. S.“

Dziś wołanie to usłyszanoby na wszystkich wodach. Ale w roku 1912 aparat radiowy był rzadkością. Rozpaczliwe wołanie tonącego okrętu nie doszło „Californii“, która najprędzej mogła pośpieszyć na ratunek, gdyż dzieliło ją tylko kilkanaście mil od miejsca, w którym fale pochłonięły „Titanica“, ale „California“ nie posiadała radio-telegrafu...

Wróćmy do opowiadania kapitana Rostrona.

Co było przedtem, jak się to stało, że największy okręt świata, odbywający swą dziewiczą podróż, prowadzony przez doświadczonego kapitana, znającego drogę i kaprysy oceanu o tej porze roku, mógł zatonać — nie dowiemy się pewnie

nigdy. Ci, którzy się uratowali — pasażerowie i niżsi oficerowie — powtarzali jedynie plotki i domysły. Ci, którzy mogliby może coś powiedzieć — unieśli ze sobą tajemnicę na dno oceanu...

„Carpathia“ była bardzo dumna ze swego aparatu radiowego. Jak małą rolę przywiązywano do tego rodzaju komunikacji, świadczy najlepiej fakt, że na pokładzie był tylko jeden oficer, umiejący się obchodzić z aparatem. O dwunastej w nocy schodził on zwykle z posterunku. Do rana — „Carpathia“ była głucha na „S. O. S.“, jak inne statki.

Tej nocy oficer przesiedział o dwadzieścia minut dłużej. Był to czysty przypadek — poprostu nie spojrzął na zegarek. W chwili, gdy chciał wyjść z kajuty — usłyszał „S. O. S.“ „Titanica“: „Zderzyliśmy się z górą lodową i prosimy o natychmiastową pomoc!“

To że wołanie usłyszano na „Carpathii“, było dziełem przypadku! — mówi sir Rostron. — Aparat jej był bardzo słaby — o zasięgu 130, w najlepszych okolicznościach — 200 mil. „Carpathia“ płynęła z Nowego Jorku do Gibraltaru i innych portów śródziemnomorskich — dro-

ga „Titanica“ szła bardziej na północ. To też wzywał nie „Carpathię“, ale „Olimpic“, który jednak wołania nie usłyszał, gdyż był za daleko.

Oficer zawiadomił kapitana. Ten, nie namyślając się długo, rzucił rozkaz:

— Zawiadomić, że płyniemy na pomoc!

Sir Rostron sprawdził położenie okrętów. Szybkość „Carpathii“ wynosiła 14 mil na godzinę. Od „Titanica“ dzieliło ją mil sześćdziesiąt.

— Ile godzin wytrzymacie?

— Cztery!

Tej nocy „Carpathia“ przez trzy godziny robiła po siedemnaście węzłów.

„Płyniemy na pomoc!“ — oto pierwszy impuls. Potem przyszło wahanie. Czy kapitan statku, wiozącego 700 pasażerów, ma prawo bez ich woli narażać ich życie dla problematycznej akcji ratunkowej? Jeżeli „Titanic“ zderzył się z górą lodowatą, to osamotnienie może grozić mniejszej „Carpathii“. Zresztą, jeżeli nie zrobi w cztery godziny 60 węzłów...

Ale rozkaz został wydany. Niepodobna odbierać nadziei tym, którzy się uchwycili ostatniej deski ratunku!

Należało działać dalej.

Więc najpierw — zarządzono zwiększenie szybkości i zmianę kursu. Potem — zorganizowano służbę ratowniczą i pomoc lekarską.

Na szczęście była to noc i wszystkie przygotowania uszły uwagi pasażerów. W ten sposób uniknięto paniki i protestów.

O godzinie drugiej minut trzydzieści pięć — to jest równo w dwie godziny po otrzymaniu pierwszej wiadomości — przygotowania były ukończone. — „Carpathia“ zbliżyła się do „Titanica“ o trzydzieści cztery węzły. Na horyzoncie ujrzano zielone światło. Więc jeszcze nie zapóźno.

Ale wraz z zielonym światłem pokazały się góry lodowe. Może te same, które uszkodziły potężne boki „Titanica“? Noc była gwiazdzista — co z jednej strony ułatwiało lawirowanie między górami, z drugiej jednak potęgowało uczucie grozy.

Z „Carpathii“ co kwadrans wysyłano rakietę w stronę „Titanica“. Potem świece rzymskie, na znak, jaki okręt się zbliża. Zielone światło wciąż migało. Zegar wskazywał trzecią trzydzieści. Gdyby „Titanic“ utrzymał się na powierzchni, — niepodobna byłoby go nie dojrzeć. A jednak — dookoła widać było tylko góry lodowe. O 4-ej kapitan Rostron kazał wstrzymać maszyny. Zielone światło było coraz wyraźniejsze, ale — za nisko umieszczone. Nie pozostawało żadnej wątpliwości: mogła to być tylko jedna z łodzi ratunkowych „Titanica“.

Trzeba było zmienić nieco kierunek, chcąc ją wyratować. Siedzieli w niej kilkunastu pasażerów i jeden oficer (łódź mogła pomieścić o wiele więcej osób...)

— „Titanic“?

— Zatonął druga dwadzieścia pięć...

Dokoła „Carpathii“ piętrzyły się góry lodowe. Naliczono ich dwadzieścia pięć. Niektóre z nich wysokie na dwieście stóp nad poziom wzburzonego morza. Między niemi, miotane falami, przewracane na oczach oniemiałej z grozy i bezsilnej załogi „Carpathii“ — łodzie ratunkowe „Titanica“.

Zaczęto trudną i mozolną pracę wciągania pasażerów na pokład „Carpathii“. Ogółem wyratowano 706 osób — z 2000, które płynęły na „Titanic“.

Skoro stracono nadzieję, że uda się jeszcze kogokolwiek wyratować, „Carpathia“ rozpoczęła niebezpieczny odwrót wśród gór lodowych.

Ocean wydawał się przerażająco pusty. Gdyby nie tłum rozbitków, tłoczący się na pokładzie „Carpathii“ i nadmierna ilość łodzi, wciągniętych na burcie, nie wskazywałoby na to, że gdzieś niedaleko, przed paru godzinami zatonął wspaniały i dumny „Titanic“.

Przez lat 18 głucho było o nim i cicho. Tej wiosny, jakieś powieździeli, morze wyrzuciło kilka szczątków olbrzyma. Właśnie wtedy, gdy odsłonięto w Nowym Jorku pomnik.

Czyżby chciał powiedzieć, że i ono — nie zatoniało?

Uroczyste otwarcie parlamentu bułgarskiego.

Jak po inne lata, tak i w tym roku nowa sesja parlamentu w Sofii została otwarta przez króla bułgarskiego. Na obrazku widzimy gmach parlamentu i tłum ludności podczas wspomnianej uroczystości. W kółku: król bułgarski Borys.

Nowy rekord pracy portu gdańskiego.

Ruch portowy w lipcu był nadzwyczaj ożywiony i wykazał nowy rekord zarówno w ilości statków na wejściu, jak i w obrotach towarowych. Samego węgla wywieziono w lipcu więcej, aniżeli wynosił wywóz w najpomysłniejszym dotychczas miesiącu maju rb.

Zamorski obrót towarowy w lipcu przekroczył pół miliona tonn, co już zbliża do średnich miesięcznych obrotów Gdańska.

Weszło do portu w lipcu razem 286 statków, poj. 259.060 tonn, wobec 272 statków, poj. 225.90 tonn poprzedniego miesiąca. Według narodowości statki te należy podzielić jak następuje: szwedzkich 98, niemieckich 53, polskich 35, duńskich 27, angielskich 15, estońskich 14, norweskich 11, łotewskich 9, fińskich 7, francuskich 5, amerykańskich i litewskich po 3, holenderskich i greckich po 2, gdańskich i węgierskich po 1.

Przywieziono razem 70.398 tonn towarów, wobec 59.685 tonn poprzedniego miesiąca, a w tem artykułów spożywczych 24.899 tonn (głównie ryż), tomasyny 13.227 tonn, złomu 28.311 t., rudy 2.800 tonn, bawełny 280 tonn i innych około 1000 tonn.

Wywieziono razem 432.704 tonn wobec 377.502 tonn poprzedniego miesiąca. Główne pozycje importowe są: paliwa 411.978 tonn, produkty spożywcze roślinne 7.850 tonn, materiały drzewne 4.895 tonn, przetwory chemiczne 5.360 tonn, wyroby metalowe 1.975 tonn, bekony 3.627 tonn, szynki 647 tonn, masło 565 tonn, jaja 453 tonn, inne około 500 tonn.

Ogólny obrót towarowy portu gdańskiego wyniósł w lipcu r. b. 503.102 tonn, wobec 437.187 tonn w miesiącu poprzednim.

Śmierć lotnika w morzu.

Angielski porucznik Brinton, sławny lotnik, spadł do morza podczas lotu ćwiczebnego i wraz z latawcem poszedł na dno morza. Kilka dni później zwłoki wydobyto z wody.

Królowa komendantem pułku.

Królowa Jugosławii Marja ubrana w mundur wojskowy przechodzi przed frontem pułku rumuńskiego, który odwiedziła, gdyż pułku tego jest komendantem. Obok królowej Jugosławii król Rumunii Karol.

Edison postanowił odpocząć.

Przed kilku dniami obiegła świat cała wieść sensacyjna i nie pozbawiona melancholijnego smutku. Oto 84-letni Tomasz Alva Edison, największy geniusz techniczny ubiegłego i bieżącego stulecia, przestał po raz ostatni progi swej słynnej pracowni w Menlo Park z postanowieniem dozwolonego wypoczynku. Jego wiecznie czynny i ruchliwy geniusz powiedział: „stop”. Mimo, że jego podwładni, których zgromadził w tej uroczystej dla siebie chwili, wygłaszając do nich przemówienie pożegnalne, nie chcieli i nie mogli uwierzyć w postanowienie swego wodza, od miesiąca już pozostał Edison wierny swej zapowiedzi.

„Dzieło mojego życia jest już spełnione” — rzekł Edison przed niespełna półrokiem do swego asystenta, którego ustanowił spadkobiercą wielkiej naukowej spuścizny i kierownikiem dalszej pracy. Ostatni wynalazek Edisona, hodowla rośliny gumowej, tak zw. „Artemisia Argentata”, przeznaczonej do wyrobu nowego materiału tekstylnego, został oddany do użytku przemysłu.

Aż do dnia swego odejścia pracował Edison 9—12 godzin dziennie. Jeszcze ostatniego dnia przybył zwykle o godz. 7 rano, własnoręcznie przestemplował swoją kartkę w aparacie kontrolnym i pracował pilnie do godziny 6 wieczorem, pozwalając sobie na małą pauzę obiadową.

70 lat niespełna dominował nad wiedzą techniczną potężny duch twórcy Edisona. Nie ulega wątpliwości, że Edison odniósł w światowym wyścigu pracy nie spotykany w dziejach rekord. Mając za ledwie 15 lat, stał się Edison wynalazcą i pozostał wierny swej misji geniuszu do 84 roku życia. Wówczas jako wyrostek zajął potajemnie piwnicę swego ojca, w której umieścił 200 butelek napełnionych wodą. Ponalepiał na nich kartki z napisem „trucizna”, aby odstraszyć ciekawych i niepowołanych. W rzeczywistości piwnica ta stała się kolebką najgenialniejszych pomysłów cudownego chłopca. Pod wilgotnymi ścianami nagromadził stosy książek naukowych, w których zagłębiał się z zapalem, nigdy nie syty wiedzy, urządzając prymitywne eksperymenty techniczne.

Między mroczną piwnicą ojca a laboratorium w Menlo Park w Ameryce, ciągnie się łańcuch nieustannych wysiłków w ciągu siedmiu dziesiątek lat. W łańcuchu tym lśnią wspaniałym światłem ogniwa wielkiego triumfu, jak oświetlenia

Sprawy robotnicze.

Zwolnienia kolejarzy śląskich.

Ogromne zaniepokojenie wśród śląskich kolejarzy wywołała wiadomość o zamierzonych nowych zwolnieniach robotników i urzędników. W obrębie dyrekcji kolei państwowych w Katowicach ma być zwolnionych około 2000 ludzi. Niektórzy już otrzymali wypowiedzenia.

Wypowiedzenie taryfy zarobkowej w przemyśle górniczym Śląska Opolskiego.

Związek pracodawców przemysłu górniczego z siedzibą w Gliwicach wypowiedział z dniem 30 września br. taryfy zarobkowe dla górników w kopalniach węgla i kopalniach kruszcu. Pracodawcy nie wymienili swoich warunków, spodziewając się zmian w rozwoju możliwości zbytu. Pracodawcy przypuszczają również, że nastąpi zmniejszenie ilości świętówek.

Obniżka płac w Niemczech.

Wielka konferencja gospodarcza między pracodawcami a pracownikami w sprawie obniżenia płac została zakończona kompromisowo. Płace zostaną narazie obniżone o 4 proc. Umowa ta ma znaczenie tymczasowe i obowiązuje tylko do 31 października br. Po tym terminie płace zostaną ustalone według nowej umowy.

świata elektryka, połączenie najodleglejszych krańców kuli ziemskiej telefonem, urozmaicenie monotonii życia gramofonem, a wreszcie mikrofonem.

Z niezłomnym uporem poszukiwał Edison stosownego materiału do wyrobu drutu elektrycznego w żarówkach. Wreszcie po kolejnym braniu w rachubę i od-

rzucaniu 6000 materiałów, padł jego wybór na bambus japoński, którego zwęglone włókna okazały się najstosowniejsze do tego celu. Podobna niezłomowana wytrwałość cechowała jego pracę nad wynalezieniem gumowej rolnej, która miała służyć do wyrobu nowych, niezrównanych materiałów tekstylnych.

Domokrażcy z lekarstwami.

Rybnik. Jeden z naszych czytelników nadesłał nam następującą korespondencję: Liczni agenci, angażowani przez pewien „instytut przyrodolecznicy” w Katowicach, sprzedają na Śląsku, szczególnie w rybnickim powiecie, lekarstwa dla płucno-chorych. Są to tabletki, kuracja cała kosztuje 75 gr., i do tego jeszcze należy aparacik inhalacyjny po cenie 50 gr. Agent zarabia przytem najmniej 30% prowizji. Opierając się na opowiadaniach chorych osób i nawet niektórych agentów, sprzedających te chemiczne preparaty, przychodzi się tu do przekonania, iż mamy do czynienia z lekarstwem zagranicznym wątpliwej wartości; preparat ten działa podobno szkodliwie na chorych.

Agenci postępują niesumienne, udają wysłanników Czerwonego Krzyża i tym podstępny sposóbem wciskają lekarstwa i inhalator, nieraz oczywiście już beznadziejnie chorym. Widziałem w Niedobczycach taki wypadek: po kilku dniach używania inhalatora zmarł chory, wtedy biedna kobiecina wyzywała na agenta-lekarza; pocieszała się jednak tą myślą, że część na darmo wyrzuconych 50 gr. za aparacik inhalacyjny uratuje, gdyż sprzeda ten swojej znajomej, gdyż ona też „kaszle”. Więc tu jest właśnie to niebezpieczeństwo, iż taki aparat in-

halacyjny, używany przez suchotnika, oddaje się do używania mniej chorym i zdrowym nawet, żeby przeprowadzać inhalacje desinfekcyjne gardła, nosa i płuc... Przecież agent wykladał, że ten aparat leczy chorych — a zdrowych ochrania przeciw gruźlicy. Zamiast leczyć, staje się takim sposobem aparacik środkiem niebezpiecznym infekcyjnym dla mniej chorych i zdrowych osób!

W ten sposób taki „instytut przyrodolecznicy (?) w Katowicach” uwydatnia najdobitniej swoje kwalifikacje sztuki przyrodoleczniczej. Właśnie pod płaszczykiem przyrodolecznictwa robi się kilkaset tysięcy obrotów rocznie, zarabia się wielkie sumy na Śląsku łatwo i bez wysiłku, a kapitał ten zostanie zawsze ulokowany za granicą. Władze powinny się sprawą zająć. Po pierwsze: agentom nie wolno mydlić ludziom oczu tem, iż są przedstawicielami Czerwonego Krzyża; po drugie: środków leczniczych stosowanych wewnątrz i nawet zewnętrznie nie wolno sprzedawać handlarzom domokrażnym po myśli ustawy obowiązującej z jasno zrozumiałych przyczyn; po trzecie: pod jakimi pozorami wydają pewne firmy i osoby legitymacje policyjne dla swoich agentów?

Czytelnik.

Przepowiednie na rok 1932.

Według starego zwyczaju astrologowie zaczynają ogłaszać swe fantastyczne przepowiednie i prorocstwa na rok następny. Mamy przed sobą takie horoskopy, zawarte w kalendarzu „astrologicznym” znanego w Paryżu wróżbita Adolfa Renauda. Nie przywiązując oczywiście większej wagi do jego poglądów, warto je jednak przytoczyć, gdyż są one charakterystyczne dla nastrojów francuskich.

Renaud zajmuje się w swych prorocztwach przede wszystkim Francją. Zapowiada, iż na rok 1932 przypadnie znakomity rozwój ekonomiczny i finansowy państwa francuskiego, również w dziedzinie polityki zagranicznej będzie miała Francja w tym czasie bardzo szczęśliwą rękę. Zapowiada również astrolog nowe zdobycze kolonialne dla swej ojczyzny, choć bliżej nie określa, w jakim kierunku one pójdą. Rzecz ciekawa, że Renaud mówi również o zacieśnieniu przyjaznych stosunków Francji z Polską. O Niemcach ani słowa. Milczenie to jest bardzo charakterystyczne.

Przerzucając się na arenę europejską, oświadcza Renaud, iż w jednym z wielkich państw europejskich, którego nazwy

nie wymienia, nastąpią komplikacje z powodu śmierci panującego tam dyktatora. Nie wiadomo jednak, o które państwo i o którego dyktatora mu idzie. Zachowuje on również milczenie w sprawie tego, czy ów dyktator umrze śmiercią gwałtowną czy naturalną.

Szereg ujemnych rzeczy prorokuje Renaud dla Anglii, która będzie miała w roku 1932 wielkie kłopoty z powodu wzmoczenia się rewolucyjnych nastrojów w Indiach. Jednocześnie jednak zapowiada, iż nastąpi zbliżenie się znaczne Anglii do Francji w imię wspólnych interesów zagranicznych.

Poważny kryzys gospodarczy czeka zdaniem Renauda Rosję bolszewicką, która załamię się silnie z powodu nadmiernej ekspansji sił żywotnych, sztucznie wydatkowanych w czasie „piątletki”.

Naogół jednak stwierdza, iż rok 1932 będzie dla Europy raczej pomyślny. Innymi częściami świata zupełnie się nie zajmuje.

Tyle wróżbita francuski o zdarzeniach w roku przyszłym. Zobaczymy, czy przepowiednie Renauda się ziszczą.

Rośliny żyją najdłużej.

Okres trwania życia u ludzi jest stosunkowo krótki w porównaniu z życiem niektórych zwierząt, jak np. słoń, żółw i karp, które żyją dwieście a nawet 300 lat. Ale nic to w porównaniu z długowiecznością roślin. Jedno z przyrodniczych pism podaje o tem następujące szczegóły: Jodła żyje do 300 lat, sosna — 400, sosna górską — 1000, cis — 3000 lat. Drzewa mirtowe dochodzą do 200, niektóre gatunki bluszczów do 500 lat. Liście też są stosunkowo odporne na bieg czasu. Tak więc, liście bluszczu istnieją 2 lata, borówek około 29 miesięcy, laurowe — 6 lat. Igły niektórych ga-

tunków drzew żywicznych utrzymują się na drzewach po kilkadziesiąt lat. I jeżeli wiele jest roślin, których istnienie obliczają na tygodnie, to znów inne wyróżniają się niezwykłą żywotnością. Znamy algi-wodorosty przetrwają na zupełnie wyjałowionej ziemi do 70 lat. Ziarna niektórych gatunków mimozy kiełkują po pięćdziesięciu latach, kiedy wydawać się może, że wyschły na kamień. W piramidach znaleziono ziarna pszenicy tak doskonale zachowane, że wydobyte na powierzchnię i zasadzone w doniczkach dały plon.

Z międzynarodowych zawodów strzeleckich we Lwowie.

W Międzynarodowych Zawodach Strzeleckich, Myśliwskich i Łucznych udział bierze między innymi liczna delegacja Finlandji. Na zdjęciu naszym widzimy członkinię delegacji p. Vassastierna, oddającą strzał z karabinu.

Sprawy kościelne.

Rosyjskie bezbożne karty do gry.

Oddawna nazywano karty „bwarzem diabelskim”; tem słuszniej przystoi im ta nazwa, gdy rosyjscy bezbożnicy uznali za pożyteczne wybrać je za jeden ze swoich środków propagandy antyreliгиозnej. W tym celu każda maść kart przeznaczona została do wysmiewania jednej z religii, a więc kiery — katolicyzm, trefle — prawosławie, karo — judaizm i piki — buddaizm. Trudno opisywać, jak ohydnie i świętokradczo drwi się z uczuć religijnych w tych kartach; dla przykładu niech posłuży opis asa kierowego, na którym w dwóch planach przeciwstawiono sobie „przeszłość”, t. j. jak w tym wypadku. Kościół katolicki, przy pomocy następujących „symbolów”: szubienica, armata, bicz, trupia czaszka i mitra biskupia, oraz „przyszłość” w wizerunkach globusu, przyborów rysunkowych i chemicznych naczyń. Dodatkowo karta, t. zw. „jocker”, wyobraża samego Boga w postaci grubego kapitalisty w cylindrze i kołnierzyku, który z pośród chmur kieruje sznurkami marionetek: kapłana katolickiego, popa, rabina i fakira. Charakterystycznym jest, że dla nieznanymi powodów zaniechano tym razem drwin z mahometanizmu i protestantyzmu.

Nr. 307-795.

Ciężkie przesilenie gospodarcze, jakie obecnie przeżywamy, wyrzuciło poza obręb warsztatów pracy tysiące pracowników umysłowych i fizycznych.

Przeżywają oni bodaj najcięższe chwile, znajdując się w oplakanych warunkach finansowych. Gnębi ich szary dzień i niepewne jutro.

Aby choć w części złagodzić niedolę bezrobotnych, utworzył się, jak wiadomo, komitet wojewódzki, złożony z przedstawicieli wszystkich warstw społeczeństwa

Komitet ów zwraca się za naszym pośrednictwem do wszystkich obywateli — bez względu na wyznanie, narodowość, stanowisko społeczne i przekonania polityczne — z gorącą prośbą o zasilanie funduszy, przeznaczonych na rzecz bezrobotnych.

Łaskawe datki na ten cel uprasza się przesyłać na konto komitetu P. K. O

Nr. 307-795.

